

Prelát: Návšteva a starostlivosť o chorých

„Pozornosť k chorým a slabým sa nesmie redukovať na to, čím bolo Dielo charakteristické vo svojich začiatkoch“, hovorí prelát a obširnejšie rozoberá prvé skutky telesného milosrdenstva, ktoré odporúča aj Cirkev.

18.01.2016

Prvé skutky telesného milosrdenstva, ktoré nám Cirkev predkladá, sa

zameriavajú na návštevu nemocných a starostlivosť o nich – úlohu, ktorú Ježiš Kristus často praktizoval počas svojho života na zemi. Medzi mnohými ďalšími scénami z Evanjelia ho vidíme, ako uzdravuje Petrovu svokru, navracia zdravie Jairovej dcéry, ošetruje chromého pri rybníku v Betsaide, alebo sa zastavuje pri skupine slepcov, ktorí na neho čakajú pri vstupe do Jeruzalema. Utrpenie týchto ľudí nám ukazuje, že Boh im prichádza v ústrety a oznamuje spásu, ktorú prináša všetkým ľuďom.

V nemocných si Pán všímal predovšetkým ich človečenstvo, ktoré potrebovalo spásu. Stáva sa, že keď si užívame zdravie, môže prísť pokušenie, že na Boha zabudneme, ale keď sa bolesť alebo utrpenie objaví v našom živote, môže nám prísť na myseľ výkrik slepca, keď vychádzal z Jericha: „Synu Dávidov,

zmiluj sa nado mnou!“ Obzvlášť v slabosti zakúšame svoju bezmocnosť.

Zastavme sa tiež pri ťažkostiach druhých ľudí, tak postupoval aj Kristus. Duch Svätý, nekonečná Láska, dá útechu druhým ľuďom prostredníctvom nášho sprevádzania, rozhovoru s nimi a našej ohľaduplnej a konštruktívnej diskretnosti vždy, keď to pacient potrebuje. Každý z nás sa dennodenne zaoberá svojimi činnosťami, úlohy sa neustále hromadia, my ale nesmieme dovoliť, aby nám nejaké neodkladné programy bránili v starostlivosti o chorých.

Existuje veľa príkladov svätých, ktorí napodobňovali Krista aj v tomto diele milosrdenstva. Napríklad svätý Josemaría mal vo zvyku vysvetľovať, že Opus Dei sa narodilo – ako úplná nutnosť – v nemocniciach, medzi chorými. Od tej chvíle, čo sa v roku

1926 alebo 1927 presťahoval do Madridu, a až do roku 1931, intenzívne spolupracoval s rôznymi asistenčnými organizáciami – Patronát chorých, Bratstvo svätého Filipa Neriho, atď. – ktoré sa starali o pacientov v nemocniciach a na predmestiach hlavného mesta. Madrid mal vtedy viac než milión obyvateľov, medzi okrajovými štvrťami boli veľké vzdialenosti, dopravných prostriedkov bolo skromne, a preto navštevoval, vždy pešo, potrebné miesta, aby mohol slúžiť nemocným v ich domoch a chatrčiach. Prinášal im Krista a odpustenie Boha Otca. Koľko ľudí vošlo do neba vďaka tejto kňazskej práci svätého Josemaríu.

Na tieto miesta, hlavne od roku 1933, ho sprevádzali niekoľkí mladí ľudia, ktorých duchovne viedol. Spoločne s ním ponúkali pacientom slová útechy, alebo im posluhovali, napríklad umývaním, strihaním

nechtov, alebo im niečo dobré prečítali. Práve mnohí z týchto mladých ľudí, konfrontovaní s bolesťou a chudobou blížnych, objavili v nemocných a slabých Ježiša Krista.

Dcéry a synovia moji, priatelia, ktorí máte účasť na apoštoláte prelatúry, táto pozornosť slabým sa nesmie redukovať na to, čím bolo Dielo charakteristické vo svojom počiatku. Opus Dei sa naďalej rodí a rastie každý deň v tebe, vo mne, keď praktizujeme milosrdenstvo k opusteným, keď objavíme Krista v dušiach tých, ktorí sú nám nablízku, a zvlášť tých, ktorí sú sužovaní nejakým zlom.

Prinášajme ako Kristus Božie milosrdenstvo tým, o ktorých sa staráme, s ktorými trávime čas, alebo im slúžime, alebo aj tým, ktorým len zavoláme. Budeme ich tak môcť odpútať od ich zármutku a

osamelosti, trpezlivo si vypočúť, čo ich trápi, odovzdať im lásku a posilu, aby dôstojne znášali svoju situáciu. A pripomenúť im, že choroba je príležitosťou, ako sa spojiť s krížom Ježiša Krista.

V Ceste, známej po celom svete, svätý Josemaría napísal: „ - Dieťa. – Nemocný. – Necítite nutkanie písať tieto slová s veľkým písmenom? Pre milujúcu dušu sú deti a nemocní On.“ A už od svojej mladosti – mladosti svätého Josemaríu – videl Krista v trpiacich, pretože Ježiš nemocných nielen liečil, ale On sa s nimi stotožňoval. Syn Boží nesmierne trpel: pomyslime napríklad na jeho fyzické a duševné vyčerpanie v Olivovej záhrade: na neopísateľnú bolesť pri každom šľahnutí bičom, na bolesť hlavy a fyzickú slabosť, ktoré ho museli priam zaplaviť vo chvíľach pred jeho umučením...

Pre tých, ktorí trpia nejakou chorobou, prijímajú možno túto bolestivú situáciu ako nepochopiteľné bremene, nemajúce zmysel, realita môže vyzerať pochmúrne a nevysvetliteľne. Preto keď Pán dovoľí, aby sme zakúšali bolesť, prijmime ju. A keď musíme ísť k Lekárovi, riadme sa pokorne jeho radami a budme dobrými pacientmi: s nebeskou pomocou sa snažme prijať túto situáciu a prajme si, aby sme načerpali síl a mohli veľkoryso slúžiť Bohu a druhým ľuďom. Ale ak by jeho vôľa bola iná, povedzme s Pannou Máriou: fiat!, staň sa!, naplň sa Božia vôľa...

Tak sa naučíme obracať sa k Pánovi v našej modlitbe a hovoriť mu:

Nerozumiem tomu, čo chceš, ale ani nežiadam, aby si mi to vysvetlil. Keď dopúšťať chorobu, pomôž mi, aby som túto chvíľu prekonal: nech sa s tebou užšie zjednotím, nech sa viac

zjednotím s tými, ktorí ma sprevádzajú, nech sa zjednotím s celým ľudstvom. A keď opakujeme slová svätého Josemaríu, zverme sa Duchu Svätému: „Duch rozumu a rady, Duch radosti a pokoja! Prajem si, čo si ty praješ, prajem si to, lebo si to praješ ty, prajem si to, ako ty chceš, prajem si to, kedy si to ty praješ...“

Koľko dobra prináša duši každej ženy a každého muža skutočnosť byť nositeľom milosrdenstva! Prosme Pána prostredníctvom Preblahoslavenej Panny Márie, aby nás viedol k tomu, že budeme odovzdávať Božiu lásku tým, ktorí nemajú zdravie a prijmemme s pokojom milosrdenstvo Pána, ak je jeho vôľou spojiť sa s Ním prostredníctvom Kríža.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/prelat-navsteva-a-
starostlivost-o-chorych/](https://opusdei.org/sk-sk/article/prelat-navsteva-a-starostlivost-o-chorych/) (02.04.2025)